אהרי זה אוכל ופטור מן המעשר יעל מנת

שאוכל אני ובני או שיאכל בני בשכרי הוא

אוכל ופטור ובנו אוכל וחייב ואי אמרת משלו

הוא אוכל בנו אמאי חייב אמר רבינא משום

דמיחזי כמקח תא שמע 4יהשוכר את הפועל לעשות בנמע רבעי שלו הרי אלו לא יאכלו

ואם לא הודיעם פודה ומאכילן ואי אמרת

משל שמים הוא אוכל אמאי פודה ומאכילן

איסורא לא זכי להו רחמנא התם משום

דמיחזי כמקח מעות אימא סיפא ינתפרסו

עגוליו נתפתחו חביותיו הרי אלו לא יאכלו

הואם לא הודיען מעשר ומאכילן ואי אמרת

משל שמים הוא אוכל אמאי מעשר ומאכילן

איסורא לא זכי להו רחמנא יוכי תימא הכא

נמי משום דמיחזי כמקח מעות בשלמא

נתפרסו עגוליו מיחזי כמקח מעות אלא

נתפתחו חביותיו מאי מקח מעות איכא מידע

ידע דאיטביל להו למעשר אמר רב ששת

שנתפתחו חביותיו לבור והתניא ייין משירד

לבור כר' עקיבא דאמר משיקפה דאמרו ליה

לא הוה ידעינן ונימא להו איבעי לכו אסוקי

אדעתייכו דלמא מקפה באתרא דההוא גברא

דנגיד איהו מקפה והשתא דתני סרב זביד

בדבי ר' הושעיא יין משירד לבור ויקפה ור'

עקיבא אומר ימשישלה בחביות אפי' תימא

שלא נתפתחו חביותיו לבור דאמרו ליה לא

הוה ידעינן דמשלי ונימא להו איבעי לכו

אסוקי אדעתייכו דלמא משלי באתרא דההוא

דשריק ההוא משלי תא שמע ∞קוצץ אדם על

ידי עצמו על ידי בנו ובתו הגדולים על ידי

עבדו ושפחתו הגדולים ועל ידי אשתו מפני

שיש בהן דעת אבל אינו קוצץ לא על ידי

בנו ובתו הקטנים ולא על ידי עבדו ושפחתו

הקמנים ולא על ידי בהמתו מפני שאיז בהז

דעת קא סלקא דעתך במעלה להן מזונות אי אמרת בשלמא משל שמים הוא אוכל משום

הכי אינו קוצץ אלא אי אמרת משלו הוא

אוכל קטנים נמי נקוץ להו הכא במאי עסקינן

בשאין מעלה להן מוונות אי הכי גדולים נמי

גדולים ידעי וקא מחלי והא תנא ר' הושעיא

קוצץ אדם על ידי עצמו ועל ידי אשתו אבל

בו א ב מיי פיה מהלי
מעשר הלי ט סמג
עשון קלה טוש"ע ייד סי
שלח סטיף ק:
בו ג מיי פייצ מהלי
שלרות הלכה ז:
בו ד מיי של טוש"ע
מו ד ה מיי שם הלי ו
מו מח מי של טוש"ע
בו ד מיי פייג מהלכות
מעשר הלי יד ממג
מעשר הלי יד ממג

עשין קלה טוש"ע י"ד סי" שלא סעיף פו:

על שנת שיאבל בגי בשברי. פי' בקונט' שיאכל בנו עם האב בשכר פעולת האב וקשה דמאי פריך בנו אמאי חייב הא ודאי אני ובני. שאינו נשכר לבעל הבית: או ע"ת שיאכל בני בשכרי. מקח גמור הוא ומאי קאמר נמי דמיחזי כמקח אלא נראה בשכרו שקללת לי: הוא אוכל ופטור. שהחורה זיכתה לו כלקט שכחה היינו מחתיו ואיצטריך להתנות שיאכל הבן כמו שירלה אפילו ופאה שפטורין מן המעשר: וכנו אוכל וחייב. במעשר דהוה ליה

יאכל יומר מן האב והא דפריך ואי אמרת משלו הוא אוכל אמאי חייב היינו אמאי חייב בכל מה שיאכל דהא לא הוה לו לחייבו אלא במה שאוכל יומר מן האב:

הכי גרסינן בספרים שלנו אלא אי אמרת משל שמים הוא אוכל אמרת משל שמים הוא אוכל ליה בו'. אבל אי משלו הוא אוכל ליה בו'. אבל אי משלו הוא אוכל אתי שפיר שהרי הוא כאלו התנה מעו מעיקרא כדפרישית לעיל ומשני משום דמיחזי כמקח טעות ור"ח פי' אחאי פודה ומאכילן יאכלו בלא פדייה כיון דמשל שמים אוכל ומשני איסורא לא זכי ליה רחמנא ולגירסא זו קשה דאכתי הוה ליה למיפרך אמאי אוכלין כלל דהכי פריך בסמוך גבי נתפרסו כיולו והוה ליה לשנויי משום דמיחזי כמקח טעות כדמשני בסמוך:

מזונות ומשל שמים הוא אוכל
מי שפיר דקולך בגדולים דכיון דזן
אותם מחלי בלב שלם אלא אי אמרת
אותם מחלי בלב שלם אלא אי אמרת
בשאין מעלה להן מזונות אמאי קולך
לגדולים דאין מתרלין בלב שלם כיון
שאינו זן אותם אלא מיראה הן
עושין ואנוסים הן ומשני גדולים
אפילו כשאין זן מחלי בלב שלם:
מאר לאו אידי ואידי במעלה להן
מזונות. אע"ג דשפיר אוקי

א"ה גדולים נמי. אא״ב במעלה להן

כבר מתני׳ באין מעלה להן מזונות השתא דאייתי ברייתא דלריכים לאוקמה במעלה להן מזונות סבירא ליה לאוקמא מתני׳ דומיא דברייתא: במאי אוקיבותא. לברייתא במעלה להן מזונות קטנים נמי

ניקוך מהדר נמי אמאי דמוקי מעיקרא אידי ואידי במעלה כו' דבין מעיקרא ובין השחא מוקמת ברייחא במעלה להן מזונות: לא זבי דיה במעלה להן מזונות: לא זבי דיה רחבגא. לאו דוקא נקט רחמנא לאביו אלא כלומר לא זכו ליה רבנן להיכ"ן גרים לא זכו ליה רבנן אי נמי נקט רחמנא משום בחו דמן החורה מעשה ידיה שלו ולערה לא זכי ליה רחמנא:

. דרווחור

לא על ידי בהמתו ועל ידי בנו ובתו הגדולים אבל לא ע"י בנו ובתו הקטנים וקוצץ ע"י עבדו ושפחתו הכנענים בין גדולים אבל לא ע"י בנו ובתו הקטנים וקוצץ ע"י עבדו ושפחתו הכנענים בין גדולים ובין קטנים מאי לאו אידי ואידי במעלה להן מזונות ובהא קא מיפלגי דמר סבר משלו הוא אוכל ומר סבר משל שמים הוא אוכל לא דכ"ע משלו הוא אוכל ולא קשיא כאן בשאין מעלה להן מזונות אי הכי קטנים נמי נקוץ להו צערייהו דבנו ובתו אוקימתא במעלה להן מזונות אי הכי קטנים נמי נקוץ להו צערייהו דבנו ובתו הקטנים לא זכי ליה רחמנא במאי אוקימתא למתני' בשאין מעלה להן מזונות הניחא

אינו קולץ. ע"י עבדיו הקטנים דאין לפועל קטן זכות אלא כשנותן לתוך פיו: אלא אי אמרם משלו הוא אוכל. דתוספת שכר הוא: אמאי אינו קולץ. כי היכי דאגרייהו דידיה אכילתן נמי דידיה: שאין מעלה להן מזונות. ואף שכרן אינו שלו. וקא סלקא דעתך אין הרב אינו קולץ. כי היכי דאגרייהו דידיה אכילתן נמי דידיה: שאין מעלה להן מזונות. ואף שכרן אינו שלו. וקא סלקא דעתך אין הכל לומר לעבד עשה עמי ואיני זעך ופלוגתא היא במסכת גיטין (דף יב). ובהמתו משום לאו דתסימה שאפילו הוא עלמו דש בה דישה שלו אינו רשאי לתסמה: והתני ר' אושעיא קולץ אדם על ידי עלמו ועל ידי אשח אבל לא על ידי בהמחו. משום מסימה: וקולץ על ידי שפחתו ועבדו וכו. קשיא עבדים קטנים דמתני: אידי ואידי. מידי ואידי בניו הגדולים. אבל לא הקטנים: וקולץ על ידי שפחתו ועבדו וכו'. קשיא עבדים קטנים אמכלתן דאפילו שלהן אינה עד מתני לפיהן: אי הכי. בנו ובתו נמי נקוץ להו: במאי אוקימתא וכו'. ולעולם משלו הוא אוכל ומשום דאינו מעלה קאמר לא יקוץ: מיחא

גרס וכ"ת רק להו רחמנה הכא נמי [ע"ש], ג) ע"ו נו., ד) [שס], ה) לקמן לג., () [דברים כג], t) [לעיל פו:],

כלוקח מקח שלא נגמרה מלאכתו:

ואי אמרת משלו הוא אוכל. ושכרו

הוא ואפילו הכי פטריה רחמנא

מכנפשך" דדרשינן ליה" מה נפשך

אוכל ופטור אף פועל אוכל ופטור:

בנו אמאי הייב. הא בשכר אביו הוא

אוכל כאביו: משום דמיחזי כי מקח.

הואיל ואתני. אבל אכילה דידיה דאינו

בתנאי אע"ג דבשכר הוא לא דמיא

למקח: הרי אנו נא יאכנו. דבעי

חומה דגמר קודש קודש ממעשר

ובתחילה על מנת כן נשכרו לו: ואם

לא הודיען. מתחילה לעשות עמו

בנטע רבעי פודה ומאכילן: כמקח

טעות. ואילמלי הודיען לא היו

נשכרים לו: נספרסו עגוליו.

קליעות שדרסן בעיגולין ונגמרה

מלאכתן למעשר ונפלו ונתפרסו

ולריך לחזור ולדרסן: הרי אלו לא יאכלו. דאין פועל אוכל בדבר שנגמרה מלאכמו למעשר כדמניא

לעיל (דף פע.) ילא הבודל בתמרים

וכו': נתפחחו הביוחיו. שניטלו

מגופותיהם ושכרו לסותמן: הרי אלו

לא יאכלו. דנגמרה מלאכתן למעשר:

ואם לא הודיען. לקמן פריך גבי

חביות מאי אודעינהו בעי: בשלמא

נתפרסו עגוליו איכא מקח טעות.

שכשאומר להן תחילה השתכרו לי

לדרום בעיגולין סבורים היו שזו

תחלת דריסתן ועדיין לא נגמרה

מלחכתן: מידע ידעי דחיטביל

למעשר. דמשירד לבור הוי יין

למעשר: שנפחחו חביותיו לבור. שנשפכו לבור וסבורין היו שלח

הוליאוהו משם משירד מן הגת לתוכו:

והתניא יין משירד לצור. הוי גמרו

למעשר והרי ירד: משיקפה.

משיהפאו החרלנים על פי הבור

כשמתחיל להיות תוסס ונוטלין הזגין

ומשליכן: דאמרו ליה לא הוינא ידעין. דמקפי: איבעי לכו לאסוקי

כו'. משאמרתי לכם שאני שוכר

אתכם למשכו מן הבור וכיון דלא

אסוק אדעתייכו סבור וקבול: הוא

דנגיד. המושכו מן הבור: משישלה

בחביות. משנתן בחביות והוא תוסס

ורתיחתו עולה ומקלת שמרין קופאין

למעלה וקודם שיגופו אותן חביות

שולין אותן רתיחות ומשליכן: דמשלי. כבר נישולו רתיחותיו ממנו לחוץ: דשריה. הסותמו במגופות: הולד.

ליטול מעות ולא יאכל: על ידי עלמו.

בשביל עלמו: מפני שיש בהן דעת.

וידעי וקא מחלי: במעלה להן

מזונות. ושכר פעולתן שלו: אי אמרת

משל שמים הוא אוכל משום הכי

מוכף רש"י
משיקפה. הי גמר מלחכה
לענין מעשר ליחסר בו
שמיים חרעי. משיקפה לשון
לף כמו קפל תהותל
דמסכת סוכה (נג.) שלפין
החלמים על היין כשהוח נמ
בנור (עדו נו.). בדבי רי
הושעיא. במחני דכי רי
הושעיא. במחני דכי רי